

خلاصه فارسی

مقدمه: شکستگی مهره های کمر با توجه به میزان بالای ترومای ناشی از تصادفات و حوادث جزو شایعترین اختلالات در بخش های جراحی اعصاب به شمار می آیند. سالانه حدود ۱۵۰۰۰ نفر در ایالات متحده دچار شکستگی در ستون فقرات می شوند.

هدف: بررسی اختلال سگمان مجاور پس از فیوژن مهره های شکسته لومبار

روش کار: در این مطالعه بیمار ترومایی ۱۸ تا ۵۰ ساله و دچار شکستگی در یکی از مهره های L₁ تا L₄ و شاخص توده بدنی بین ۱۸,۵ تا ۳۰ دارا بودند به صورت پشت سر هم وارد مطالعه شدند. بیماران به صورت تصادفی (یک در میان) تحت فیوژن Short segment و Long segment قرار گرفتند.

نتایج: در مطالعه حاضر ۵۰ بیمار واجد شرایط شرکت در مطالعه حاضر مورد بررسی قرار گرفتند که تنها ۳۴ نفر از آنان برای پیگیری ها ۶ ماهه بعد مراجعه کردند. میانگین±انحراف معیار سنی بیماران مورد مطالعه ۳۵/۸±۹/۹ سال بود. بیشترین فراوانی مکانیسم آسیب در بیماران مورد مطالعه حوادث رانندگی، سقوط از ارتفاع ۳ متر و بعد از آن سقوط از ارتفاع ۴ متری می باشد. میانگین±انحراف معیار IVS فوقانی در بیماران گروه فیوژن بلند ۰/۷۳±۰/۱۳ و در گروه فیوژن کوتاه ۰/۶۸±۰/۱۰ بود که تفاوت معناداری وجود نداشت (P-
(value=0.656).

همچنین میانگین \pm انحراف معیار IVS تحتانی در بیماران گروه فیوژن بلند $0/63 \pm 0/07$ و در گروه فیوژن کوتاه $0/67 \pm 0/08$ بود. در گرافی بعمل آمده از بیماران در پایان ۶ ماه هیچ یک از تغییرات اسکروتیک و دژنراتیو و اروزو و ایجاد استئوفیت مشاهده نشد.

نتیجه گیری: با توجه به اینکه در هیچ یک از بیماران فوق در پیگیری های ۶ ماهه تغییرات معنی داری در اندازه گیری های انجام شده در طی ۶ ماه اتفاق نیافتاده است و تغییرات واضح در End plate و اسکروز نیز دیده نشد.

کلمات کلیدی: Segmental lordosis angle - Lumbar lordosis angle -
Intervertebral space of the adjacent segment